

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. **ชุดโครงการวิจัย** วิจัยและพัฒนาปาล์มน้ำมัน
2. **โครงการวิจัย** วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตปาล์มน้ำมัน
กิจกรรม วิจัยด้านอารักขาปาล์มน้ำมัน
3. **ชื่อการทดลอง** 2.4 ศึกษาปฏิกิริยาของพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ผลิตในประเทศไทยต่อเชื้อกาโนเดอมาสาเหตุโรคลำต้นเน่าปาล์มน้ำมัน
4. **คณะผู้ดำเนินงาน**
หัวหน้าการทดลอง นายพิพัฒน์ เชียงหลิว สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7
ผู้ร่วมงาน นางสาวพรพิมล อธิปัญญาคม สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช
 นางยิ่งนิยม รียาพันธ์ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี

5. บทคัดย่อ

จากการศึกษาพื้นที่ในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร จำนวน 21 แปลง ที่พบการระบาดของโรคพบว่า แปลงที่พบการระบาดของโรคในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 ตัวอย่าง, จังหวัดกระบี่ 4 ตัวอย่าง และจังหวัดชุมพร 3 ตัวอย่าง โดยลักษณะอาการที่พบในแปลง มีอาการทรงพุ่มโปร่งและทางใบสั้นลงและพบดอกเห็ดบนลำต้น โดยดอกเห็ดสีน้ำตาล เป็นมันขอบขาว และนำมาแยกเชื้อให้บริสุทธิ์เพื่อนำมาทดสอบปฏิกิริยาของเชื้อ *Ganoderma* sp. ที่ผลต่อปาล์มน้ำมันพันธุ์การค้า โดยใช้เทคนิคการปลูกเชื้อบนท่อนไม้อย่างพาราและนำมาปลูกเชื้อกับต้นปาล์มน้ำมัน พันธุ์ปาล์มน้ำมันพันธุ์การค้าที่ใช้ทดสอบ ได้แก่ พันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1-7, โกลด์เด็นเทเนอร์ (Golden Tenera) และ ยูนิวานิช โดยวัดผลการทดสอบที่ระยะเวลา 15 เดือน ผลการทดสอบพบว่า ไม่พบ basidioma ของเชื้อ *Ganoderma* sp. และอาการใบเหลืองที่เกิดจากการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรคและทำการแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. จากต้นที่ปลูกเชื้อสาเหตุโรค ปรากฏว่าไม่พบเชื้อสาเหตุโรค สาเหตุที่ไม่สามารถปลูกเชื้ออาจเกิดจากระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม ในประเมินความเสียหายที่เกิดจากเชื้อ *Ganoderma boninense* เนื่องจากในสภาพธรรมชาติเชื้อ *Ganoderma* sp. มีลักษณะเป็น facultative parasites (เชื้อราที่สามารถอาศัยเศษซากพืชและพืชอาศัยเป็นอาหาร) ดังนั้นระยะเวลาการตรวจวัดความเสียหายที่เกิดจากเชื้อราอาจไม่เพียงพอที่ทำให้เชื้อเปลี่ยนสภาพ จาก saprophyte ไปสู่ parasite เนื่องจากเชื้อรามีอาหารจากท่อนไม้อย่างพาราที่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต ส่งผลให้เชื้อราไม่เข้าทำลายต้นปาล์มน้ำมัน

Abstract

A study of oil palm plantations in Krabi, Surat Thani and Chumphon provinces was conducted to record *Ganoderma* disease (basal stem rot). The disease incidence was found on 10, 4 and 3 areas of oil palm plantation in Surat Thani, Krabi and Chumphon provinces. The visual of symptom on the canopy was a narrow waist due to production of the smaller frond and the bottom of stem was found fruiting body (mushrooms) that was quite hard with a reddish brown top surface and distinct whitish border. A total of 21 fruiting bodies samples from different oil palm plantations were collected to culture for inoculated oil palm. The technique of inoculating oil palm seedlings with *Ganoderma* grown on rubberwood block was used to inoculate with a total of 9 oil palm varieties (Surat Thani 1-7, Golden Tenera and Univanich). The disease incidence were checked at 2 months interval for 15 months after inoculation. The result was showed that disease incidence was not presence of fruiting bodies and yellowing of some leaves and *Ganoderma* sp. was not isolated from root of oil palm after inoculation. Due to *Ganoderma* sp. was a facultative parasites, it is expected that the 15 months after inoculation was not enough to change a saprophyte (fungi colonized on rubberwood block) into parasite (fungi was constrain root of oil palm).

6. คำนำ

ในปัจจุบันสวนปาล์มน้ำมันประสบปัญหาโรคที่เกิดจากเชื้อรา คือ โรคลำต้นเน่า ซึ่งเป็นโรคที่สร้างความเสียหายต่อการผลิตปาล์มน้ำมัน โดยมีสาเหตุจากเชื้อเห็ด *Ganoderma* sp. และสร้างความเสียหายในหลายประเทศที่เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย (Ariffin *et al.*, 2000) นอกจากนี้มีรายงานพบโรคในประเทศแอฟริกาใต้ เอเชียเหนือ แคนาดา เซนต์เทมส์พรีนซิเปอ แองโกล่า กานา ไนจีเรีย แทนซาเนีย ปาปัวนิวกินี อินเดียและประเทศไทย (ศรีสุรางค์, 2536; Turner, 1981) โดยทั่วไปเชื้อเห็ดจะเข้าทำลายต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุ 25-30 ปี ในปี พ.ศ. 2534 Singh ได้รายงานถึงความเสียหายของโรคนี้ว่าทำให้ต้นปาล์มน้ำมันแถบชายฝั่งทะเลของมาเลเซียที่มีอายุ 25 ปี เป็นโรคลำต้นเน่าตายถึง 85% และเมื่อทำการปลูกทดแทนในที่เดิม ปาล์มน้ำมันที่ปลูกทดแทนแสดงอาการของโรค ตั้งแต่อายุ 4-5 ปีและความรุนแรงของโรคเพิ่มขึ้นถึง 40-50% เมื่อปาล์มน้ำมันอายุ 15 ปี (Sariah and Zakaria, 2000) ซึ่งปัญหาดังกล่าวนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญในการปลูกทดแทนของปาล์มน้ำมันในพื้นที่เดิมของประเทศมาเลเซีย (Flood *et al.*, 2005)

ในประเทศไทยมีรายงานการพบโรคลำต้นเน่าของปาล์มน้ำมันในปี พ.ศ. 2536 (ศรีสุรางค์ และคณะ, 2536) ที่แปลงปาล์มน้ำมันของเอกชน อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ โดยต้นปาล์มน้ำมันที่แสดงอาการของโรคอายุ 21-22 ปี แต่ไม่พบการระบาดของโรค อาจเป็นผลจากปาล์มน้ำมันในประเทศไทยที่มีอายุมากที่สุดถึง 20-25 ปี ซึ่งเป็นระยะที่ปาล์มน้ำมันที่มีเชื้อเข้าทำลายจะเริ่มแสดงอาการของโรค แปลงปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เปิดใหม่ไม่เคยมีการปลูกพืชมาก่อน ดังนั้นปริมาณการสะสมของเชื้อในพื้นที่อาจไม่มากพอที่ทำให้เชื้อเกิดการระบาด (Likhitekaraj and Tummakate, 2000) สำหรับโรคลำต้นเน่า การป้องกันกำจัดโรคเป็นสิ่ง

ที่ยากมาก เนื่องจากจากเชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายระบบรากเจริญเข้าสู่ลำต้น ทำให้การป้องกันกำจัดโดยการใช้น้ำสารป้องกันกำจัดโรคพืชอย่างเดียวยังไม่ได้ผล มีการศึกษาถึงการป้องกันกำจัดโดยใช้วิธีผสมผสานกัน เช่น การเกษตรกรรมร่วมกับชีววิธี และศึกษาถึงการเพิ่มความแข็งแรงให้ต้นพืชโดยเฉพาะส่วนของรากปาล์มน้ำมัน ถึงแม้ว่าการใช้วิธีการผสมผสานเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ แต่ในทางปฏิบัติค่อนข้างยุ่งยากและไม่สะดวกในการปฏิบัติงาน ซึ่งวิธีที่เป็นทางเลือกที่สามารถปฏิบัติได้จริง คือ การใช้พันธุ์ต้านทาน เป็นวิธีการที่สะดวก ลดการใช้สารเคมีในแปลงในการกำจัดโรคในแปลง นำไปสู่การลดต้นทุนในการปลูกปาล์มน้ำมัน ประกอบกับการเป็นมิตรสิ่งแวดล้อมในการผลิตปาล์มน้ำมัน

ดังนั้นการศึกษาปฏิกิริยาของพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ผลิตในประเทศไทยต่อเชื้อสาเหตุโรคลำต้นเน่าปาล์มน้ำมัน จะนำไปสู่การคัดเลือกพันธุ์ต้านทาน ซึ่งนำไปสู่คำแนะนำในการใช้พันธุ์ต้านทานในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค

7. วิธีการดำเนินการ

วิธีการ

1. ศึกษาและจำแนกชนิดของเชื้อ *Ganoderma* sp. ที่ทำให้เกิดโรคลำต้นเน่า

การศึกษาเชื้อ *Ganoderma* sp. ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยสำรวจในพื้นที่ที่เป็นแหล่งปลูกปาล์มที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร โดยดูลักษณะอาการของต้นที่เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อ *Ganoderma* sp. บันทึกข้อมูลแปลง สถานที่เก็บ วันที่ สถานที่ พักค้างทางทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งเก็บตัวอย่างดอกเห็ดและรูปร่างลักษณะของที่เกิดบริเวณโคนต้นปาล์ม นำมาแยกเชื้อในห้องปฏิบัติการ ณ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี

2. เตรียมเชื้อ *Ganoderma* sp. ในแท่งไม้ยางพาราเพื่อใช้ในการปลูกเชื้อ

2.1 การแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. จากดอกเห็ด

ทำการแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. ให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีการ tissue culture โดยใช้เอทิลแอลกอฮอล์ 75% เพื่อฆ่าเชื้อที่เป็น saprophyte บริเวณผิว จากนั้นแยกเชื้อเห็ดจากดอกเห็ดออกเป็นชิ้นๆ และนำมาเพาะเลี้ยงบนอาหาร *Ganoderma* Selective Media บ่มเชื้อไว้เป็นเวลา 14 วัน เพื่อให้เชื้อสร้างเส้นใย จากนั้นแยกเชื้อให้บริสุทธิ์อีกครั้งด้วยวิธีการ hyphal tip technique โดยการใช้เข็มเย็บบริเวณปลายเส้นใย จากนั้นนำไปเลี้ยงบนอาหาร PDA เมื่อได้เชื้อที่บริสุทธิ์ ทำการเพิ่มจำนวนเชื้อเพื่อนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

2.2 การเตรียมเชื้อ *Ganoderma* sp. สำหรับการปลูกเชื้อ

นำท่อนไม้ยางพารา ขนาด 5 x 5 x 10 เซนติเมตร นำมาฆ่าเชื้อด้วยวิธีการ Autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส แรงดันไอน้ำ 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ระยะเวลา 15 นาที เทอาหารเหลว malt extract agar (MEA) ปริมาณ 100 มิลลิตร ลงบนท่อนไม้ยางพารา เมื่ออาหารเหลวเย็นตัวลง นำเชื้อที่แยกได้ในข้อ 2.1 มาทำการปลูกเชื้อลงบนท่อนไม้ยาง บ่มไว้เป็นระยะเวลา 8-10 สัปดาห์ เพื่อนำมาใช้ในการปลูกเชื้อต่อไป

3. การเตรียมต้นกล้าของปาล์มน้ำมันลูกผสมสายพันธุ์ที่ผลิตในประเทศไทย

การเตรียมต้นกล้าของปาล์มน้ำมันลูกผสมสายพันธุ์ที่ผลิตเป็นพันธุ์การค้าในประเทศไทย ได้แก่ ปาล์มน้ำมันลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1-7, โกลด์เด็นเทเนอร์ (Golden Tenera) และ ยูนิวานิช ทั้งหมด 9 สายพันธุ์ โดยเตรียมจากเมล็ดงอก ซึ่งจะปลูกในถุงพลาสติกสีดำ ขนาด 15x21 เซนติเมตร ประกอบด้วยทรายหยาบและทรายละเอียดอย่างละ 50% ปลูกภายในโรงเรือนศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี โดยพรางแสง 50% และรดน้ำวันละ 2 ครั้ง

4. การปลูกเชื้อและประเมินลักษณะอาการที่เกิดขึ้นในต้นกล้า

4.1 การปลูกเชื้อบนกล้าปาล์มน้ำมัน

วางแผนการทดลองแบบ RCB มี 18 กรรมวิธี 5 ซ้ำ คือ พันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1-7, โกลด์เด็นเทเนอร์ (Golden Tenera) และยูนิวานิช ที่ปลูกเชื้อ *Ganoderma* sp. และกรรมวิธีควบคุม คือ พันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1-7, โกลด์เด็นเทเนอร์ (Golden Tenera) และยูนิวานิช ที่ไม่ได้รับการปลูกเชื้อ *Ganoderma*

นำต้นกล้าปาล์มน้ำมัน อายุ 2 เดือน ที่เตรียมได้จากข้อ 3. โดยคัดต้นกล้าที่มีขนาดเท่ากันเพื่อนำมาใช้ในการปลูกเชื้อ จากนั้นย้ายต้นกล้าปาล์มน้ำมันลงในถุงพลาสติกสีดำ ขนาด 38x51 เซนติเมตร โดยวางท่อนไม้ยางพาราที่ได้รับการปลูกเชื้อ *Ganoderma* sp. ให้สัมผัสกับรากของต้นกล้าปาล์มน้ำมัน จากนั้นเติมวัสดุปลูกลงในถุงปลูกเพื่อให้เต็ม และใช้ท่อนไม้ยางพาราที่ไม่ได้รับการปลูกเชื้อ *Ganoderma* sp. เป็นการทดลองควบคุม

4.2 ประเมินลักษณะอาการและการบันทึกผล

การประเมินการติดเชื้อ ทำการประเมินทุกๆ 2 เดือน เป็นเวลา 15 เดือน โดยประเมินการเกิดโรครังนี้

ดัชนีความรุนแรงของโรค (Disease Severity Index) (Abdullah *et al.*, 2000)

$$\text{Disease severity index (DSI)} = \frac{\sum (A \times B)}{\sum B} \times 100$$

A คือ ระดับการเกิดโรค ระดับ 1 2 3 และ 4

B คือ จำนวนต้นพืชที่แสดงอาการ

โดยระดับการเกิดโรค (Disease Class) มีดังนี้

ระดับ 0 พืชปกติ ไม่พบการแสดงอาการหรือเส้นใยของเชื้อ *Ganoderma* sp. บนส่วนใดๆของพืช

ระดับ 1 พบเส้นใยสีขาวของเชื้อ *Ganoderma* sp. บนส่วนใดๆของพืช และใบเหลืองเล็กน้อย

ระดับ 2 พบ basidioma ของเชื้อ *Ganoderma* sp. บนส่วนใดๆของพืช และใบเหลือง 1-3 ใบ

ระดับ 3 พบ basidioma ของเชื้อ *Ganoderma* sp. บนส่วนใดๆของพืช และใบเหลืองมากกว่า 3 ใบ

ระดับ 4 พบ basidioma ของเชื้อ *Ganoderma* sp. ทั่วบนส่วนใดๆของพืช และต้นปาล์มแห้ง

บันทึกลักษณะอาการของต้นกล้าปาล์มน้ำมันของทุกกรรมวิธี เป็นเวลา 15 เดือน และนำรากของต้นกล้าปาล์มน้ำมันที่แสดงอาการและไม่แสดงอาการทุกกรรมวิธีมาแยกเชื้อเพื่อยืนยันผลการเข้าทำลายของเชื้อ

ระยะเวลา เริ่มต้น ตุลาคม 2553 สิ้นสุด กันยายน 2558

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

1. ศึกษาและจำแนกชนิดของเชื้อ *Ganoderma* sp. ที่ทำให้เกิดโรคลำต้นเน่า

เก็บตัวอย่างของดอกเห็ดของเชื้อ *Ganoderma* sp. ที่พบบนโคนต้นปาล์มน้ำมัน จำนวน 21 ตัวอย่าง ประกอบด้วย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ อำเภอกาบัง 5 ตัวอย่าง และ อำเภอเมือง 5 ตัวอย่าง จังหวัดกระบี่ ได้แก่ อำเภออ่าวลึก 4 ตัวอย่าง และ จังหวัดชุมพร ได้แก่ อำเภอปะทิว 3 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างของดอกเห็ดทั้ง 21 ตัวอย่าง นำมาแยกเชื้อให้บริสุทธิ์เพื่อนำไปใช้ในการประเมินความรุนแรงของเชื้อ *Ganoderma* sp. ที่มีผลต่อปาล์มน้ำมันพันธุ์การค้าที่ผลิตในประเทศไทย

โดยในแปลงที่พบอาการของโรค 21 ตัวอย่าง พบว่า ต้นที่เป็นโรคมักมีลักษณะ อาการใบยอดไม่คลี่ คล้ายอาการขาดน้ำ ทรงพุ่มโปร่งและทางใบสั้นลงเมื่อเปรียบเทียบกับทางใบเดิม และต้นที่พบเชื้อเห็ดบนลำต้น ส่วนใหญ่จะมีอาการโคนต้นเน่า ผุพังเป็นโพรง และดอกเห็ดที่พบบนลำต้นมีสีน้ำตาล เป็นมันขอบขาว

2. เตรียมเชื้อ *Ganoderma* sp. ในแท่งไม้อย่างพาราเพื่อใช้ในการปลูกเชื้อ

2.1 การแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. จากดอกเห็ด

จากการแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. จากดอกเห็ด จำนวน 21 ตัวอย่าง พบว่า สามารถแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. ได้ทั้งหมด 21 ตัวอย่าง จากนั้นนำมาแยกเชื้อให้บริสุทธิ์ เพื่อนำมาศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อรา พบว่า เป็นเชื้อรา *Ganoderma boninense* โดยลักษณะของดอกเห็ดมีรูปร่างไม่แน่นอน ผิวหน้าเป็นสีน้ำตาล เป็นมันขอบขาว ฐานดอกมีรูพรุน

2.2 การเตรียมเชื้อ *Ganoderma* sp. สำหรับการปลูกเชื้อ

จากการปลูกเชื้อบนท่อนไม้อย่างพารา พบว่า เชื้อรา *Ganoderma boninense* สามารถเจริญเติบโตได้บนท่อนไม้อย่างพารา พบเส้นใยสีขาวบนปรากฏท่อนไม้อย่างพารา

3. การปลูกเชื้อและประเมินลักษณะอาการที่เกิดขึ้นในต้นกล้า

จากผลการปลูกเชื้อ *Ganoderma boninense* ในต้นกล้าปาล์มน้ำมันทั้ง 18 กรรมวิธี พบว่า มีลักษณะการเจริญเติบโตปกติ ไม่ปรากฏอาการใบเหลือง และเส้นใยสีขาวหรือดอกเห็ดของเชื้อ *Ganoderma boninense* บนส่วนต่างๆ ของปาล์มน้ำมัน เมื่อทำการผ่าลำต้นไม่พบลักษณะรอยแผลสีน้ำตาล (necrotic lesion) บนลำต้น และเมื่อนำรากมาทำการแยกเชื้อบนอาหาร *Ganoderma* Selective Media พบว่า ไม่สามารถแยกเชื้อ *Ganoderma boninense* จากรากปาล์มน้ำมันได้ ซึ่งจากการที่ไม่สามารถปลูกเชื้ออาจเกิดจากระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินความเสียหายที่เกิดจากเชื้อ *Ganoderma boninense* ไม่เหมาะสม เนื่องจากในสภาพธรรมชาติเชื้อ *Ganoderma* sp. มีลักษณะเป็น facultative parasites (Turner, 1981) คือ เชื้อราที่สามารถอาศัยเศษซากพืชและพืชอาศัยเป็นอาหาร ดังนั้นระยะเวลาการตรวจวัดความเสียหายที่เกิดจากเชื้อรา อาจไม่เพียงพอที่ทำให้เชื้อ

เปลี่ยนสภาพ จาก saprophyte ไปสู่ parasites (เชื้อราสามารถใช้ท่อนไม้ยางพาราเป็นแหล่งอาหารในการดำรงชีวิต ส่งผลให้เชื้อราไม่เข้าทำลายต้นปาล์มน้ำมัน)

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร ในแปลงที่พบการระบาดของเชื้อ *Ganoderma* sp. พบว่า ในแปลงที่พบการเข้าทำลายของเชื้อ *Ganoderma* sp. พบอาการใบยอดไม้คล้ำ คล้ายอาการขาดน้ำ ทรงพุ่มโปร่งและทางใบสั้นลงเมื่อเปรียบเทียบกับทางใบเดิม และต้นที่พบเชื้อเห็ดบนลำต้น ส่วนใหญ่จะมีอาการโคนต้นเน่า ผุพังเป็นโพรง และดอกเห็ดที่พบบนลำต้นมีสีน้ำตาล ขอบเหลืองสด ด้านล่างมีสีขาว ซึ่งในส่วนของต้นปาล์มน้ำมันที่ปลูกติดกับต้นที่เป็นโรคปรากฏอาการใบยอดไม้คล้ำ ทรงพุ่มโปร่งและมีขนาดทางใบสั้น แต่ไม่พบดอกเห็ดบริเวณโคนต้น ซึ่งคาดว่าต้นปาล์มน้ำมันที่อยู่ข้างเคียงติดเชื้อ *Ganoderma* sp. เนื่องจาก การสัมผัสกัน ระหว่างรากของต้นที่เป็นโรคกับต้นปกติ (Turner, 1981)

เมื่อทำการแยกเชื้อ *Ganoderma* sp. จากดอกเห็ด เพื่อนำมาทดสอบ พบว่า สามารถแยกเชื้อจากดอกเห็ดโดยใช้อาหาร *Ganoderma* Selective Media และเมื่อทำการปลูกเชื้อ *Ganoderma* sp. ลงบนท่อนไม้ยางพารา เพื่อนำไปปลูกเชื้อลงบนต้นปาล์มน้ำมันสายพันธุ์ต่างๆ ได้แก่ พันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1-7, โกลด์เด็นเทเนอร์ (Golden Tenera) และ ยูนิวานิช ซึ่งเทคนิคการปลูกเชื้อลงบนท่อนไม้ยางพาราก่อนที่นำมาปลูกเชื้อลงบนต้นปาล์มน้ำมันเป็นเทคนิคที่นิยมในการคัดเลือกพันธุ์ต้านทานปาล์มน้ำมันที่เกิดจากเชื้อ *Ganoderma* sp. (Idris et al., 2006) พบว่า ไม่พบการเข้าทำลายของเชื้อ *Ganoderma* sp. ถึงแม้ว่ามีการตรวจในส่วนของลำต้นและแยกเชื้อจากรากไม่พบเชื้อ *Ganoderma* sp. คาดว่าเป็นผลจากระยะเวลาในการตรวจวัดความเสียหายของเชื้อ *Ganoderma* sp. หลังจากการปลูกเชื้อที่ใช้ระยะเวลาสั้นเกินไป ซึ่งระยะเวลาการตรวจวัดความเสียหายที่เกิดจากเชื้อรา อาจไม่เพียงพอที่ทำให้เชื้อเปลี่ยนสภาพ จาก saprophyte ไปสู่ parasites

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาปฏิกิริยาของพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ผลิตในประเทศไทยต่อเชื้อ *Ganoderma* sp. สาเหตุโรคลำต้นเน่าปาล์มน้ำมัน ทำให้ทราบแหล่งการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งจากข้อมูลในส่วนนี้ทำให้สามารถวางแผนการจัดการที่เหมาะสมในการลดการสะสมของเชื้อในแปลงและการศึกษาพันธุ์ปาล์มน้ำมันพันธุ์การค้าที่มีผลต่อการเข้าทำลายของเชื้อ *Ganoderma* sp. ถึงแม้ว่าไม่สามารถปลูกเชื้อได้สำเร็จแต่ประโยชน์ที่ได้รับ คือ ทำให้นักวิจัยรุ่นต่อไปได้แนวทางในการเรียนรู้และปรับใช้วิธีการในการปลูกเชื้อ เพื่อให้การปลูกเชื้อประสบความสำเร็จ

11. คำขอบคุณ

ขอขอบคุณคณะทำงานจากศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี และสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 ที่ให้ความร่วมมือในการทำโครงการวิจัย รวมทั้งอำนวยความสะดวกในเรื่องการใช้สถานที่

12. เอกสารอ้างอิง

ศรีสุรางค์ ลิขิตเอกราช, แสงมณี ชิงดวง และศุภชัย ลีจรรย์เนียร. 2540. โรครากเน่าของมะพร้าวและหมาก. วารสาร โรคพืช. 12 :35-40.

Abdullah, F., 2000. Spatial and sequential mapping of the incidence of basal stem rot of oil palms (*Elaeis guineensis*) on a former coconut (*Cocos nucifera*) plantation. In: Flood, J., Bridge, P.D., Holderness, M. (Eds.), *Ganoderma Diseases of Perennial Crops*. CABI Publishing, Wallingford, UK, pp. 183–194.

Ariffin, D.; Idris, A. S.; Singh, G., 2000: Status of *Ganoderma* in oil palm. In: *Ganoderma Diseases of Perennial Crops*. Ed. by Flood, J.; Bridge, P.; Holderness, M., Oxon, UK: CAB International, pp. 49–68.

Flood, J., Keenan, L., Wayne, S., Hasan, Y., 2005. Studies on oil palm trunks as sources of infection in the field. *Mycopathologia* 159,101–107.

Idris, A. S.; Kushairi, D.; Ariffin, D.; Basri, M. W., 2006: Technique for inoculation of oil palm germinated seeds with *Ganoderma*. MPOB TT Information Series 314 Information Series 314.

Likhitekaraj, S. and Tummakate, A. 2000. Basal stem rot of palm in Thailand caused by *Ganoderma*. In *Ganoderma Disease and Perennial Crop*. Edited by J. Flood, P.D. Bridge and M. Holderness. 69-79.

Sariah, M., Zakaria, H., 2000. The use of soil amendments for the control of basal stem rot of oil-palm seedlings. In: Flood, J., Bridge, P.D., Holderness, M. (Eds.), *Ganoderma Diseases of Perennial Crops*. CABI Publishing, Wallingford, UK, pp. 89–99.

Turner, P.D. 1981. *Oil palm Diseases and Disorders*. Oxford, United Kingdom. Oxford University Press, pp. 280.